І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
„Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 9. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СУБОТА, 15-го СІЧНЯ (JANUARY) 1966 No. 9. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

П'ятниця 14-го січня 1966 р.

В АМЕРИЦІ

ДЕПАРТАМЕНТ СКАРБУ ВНІС НОВИЙ ПРОЄКТ В СПРАВІ ПРИБУТКОВИХ ПОДАТКІВ, згідно з яким плачення цих податків, які масово відбувалося перед 16-им квітня кождого року, буде в дійсності скасоване. Згідно з новим проєктом плачення прибуткових податків має відбуватися в 4-ох ратах, квартально. Цю зміну має схвалити Конґрес. Палата почне переслухання в цій справі вже в найближчу середу, а після того цю справу розглядатиме Сенатська Фінансова Комісія. Уряд сподівається, що збільшення податків від нових авт з 6-ох до 7-ох відсотків почне обов'язувати від 15-го березня, якщо Конґрес це схвалить. Збільшення податків від телефонічних розмов мало б початися від 1-го квітня.

СЕНАТСЬКА АЕРОНАВТИЧНА І КОСМІЧНА КОМІСІЯ ВИВЧАЄ АЕРОНАВТИЧНІ ЦІЛІ ЗДА. Цю Комісію очолює сенатор демократ з Ню Мексіко Клінтон П. Андерсон, який повідомив, що в цій справі відбудуться переслухання, в яких зізнаватимуть представники Торговельного Департаменту, Федеральної Авіяційної Агенції, Департаменту Оборони та Крайової Аеронавтичної і Космічної Агенції. Вже минулого року велися переслухання, що буде ціллю космічних дослідів після того, як в 1969 році вдасться здобуття Місяця. Деякі члени Комісії не вдоволені з того, що Уряд видає майже всі фонди на космічну програму, занедбуючи аеронавтику.

В ПЕРШИХ 10-ох ДНЯХ ЦЬОГО РОКУ ТРИ ВЕЛИКІ КОМПАНІЇ ПРОДАЛИ 219,000 АВТ, на 12.6 відсотка більше, як в тому самому часі минулого року. Ці компанії — це Дженерал Моторс, Форд і Крайслер. В минулому році вони від 1-го до 10-го січня продали були 172,000 авт. Компанія Дженерал Моторс продала 106,308 возів, Форд продав 103,787 авт, а Крайслер 31,459. Збільшене число проданих авт свідчить про те, що економіка цієї країни збільшується.

ПРОДУКЦІЯ СТАЛІ В ТИЖНІ, ЯКИЙ ЗАКІНЧИВСЯ 8-го СІЧНЯ, ЗБІЛЬШИЛАСЯ НА 5.8 ВІДСОТКА, і становила 2,312,000 тонн. Це найбільше тижневе збільшення від першого тижня в 1964-му році. Також добре заповідається і продукція нових авт в цьому році, що свідчить про те, що економіка ЗДА буде збільшуватися. Продуценти авт сподіваються в січні цього року випродукувати 842,000 нових авт марки 1966, що було б новим рекордом в цій ділянці, бо в січні 1965-го року випродукували 827,197 авт.

СХІДНІМ СТЕЙТАМ ЗДА ЗАГРОЖУЄ ПОСУХА І В ЦЬОМУ РОЦІ, як це передбачають фахівці гідрологи з Департаменту Внутрішніх Справ. Це вже буде шостий рік посухи в цьому районі ЗДА. Коли б в зимових і весняних місяцях випало більше снігу і дощу, то становище на водному фронті могло б ще дещо поправитись. Але снігу й дощу мусіло б випасти від 6-ох до 15-ох цалів, залежно від окремих околиць. При замерзлій землі дощ чи сніг мало що помагає, бо не всякає в землю, тільки спливає до річок і каналів.

У СВІТІ

ПАПА ПАВЛО VI ПЕРЕСЛАВ ПРИВІТ польському кардиналові Стефанові Вишинському, якому комуністичні власті в Польщі відмовили права на виїзд до Риму для участи в тамошній церемонії, присвяченій 1.000-літтю християнства в Польщі. На тій урочистій академії, що відбулась поза кордонами Ватикану, був приявний також Папа і в своїй короткій промові, виголошеній до 2.000 приявних, благословив поляків „включно з їх духовим лідером, кардиналом Вишинським". Головну доповідь виголосив американсько - польський історик проф. Оскар Галецький. Комуністична преса в Польщі закинула кардиналові Вишинському, як „злочин" що він погодився був сидіти на одній плятформі разом з політичним еміґрантом, „ворогом народу", професором Галецьким.

БРИТАНІЯ НЕ ВИКЛЮЧАЄ, що прийдеться вжити збройну силу проти білорасистського уряду Існа Сміта в Родезії. Сказано це в комунікаті на закінчення конференції Британського Коммонвелту у Ляґосі, столиці Ніґерії. Рішено перевести наступну таку конференцію в липні цього року: британський прем'єр Гаролд Вільсон висловив переконання, що „нелеґальний" уряд Існа Сміта провалиться до того часу внаслідку стосованих супроти Родезії економічних санкцій. В тому самому часі білі поселенці в Родезії побили трьох соціялістичних послів з англійського парляменту, як вони, приїхавши до Родезії, виголошували публічно промови.

ГОЛОВА АНГЛІКАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ ВІДВІДАЄ Папу. В Лондоні проголошено, що д-р Артур Майкел Рамзей, архиєпископ Кентербері, відвідає Папу Павла VI 23 березня ш. р. Він є головою Англіканської Церкви, яка відкололась від Католицької за Генриха VIII у 1534 р. Ці відвідини стоять у зв'язку з вселенським християнським рухом. У тому самому дусі стоїть запрошення, вистосоване до ученого теолога Томаса Корбішлея, чину ОО Єзуїтів, щоб той виголосив проповідь у Вестмінстерській каплиці. Такого не бувало від 15-го сторіччя.

ІРАК І ІРАН ПОРОЗУМІЛИСЬ, що Іран відкличе своє військо з кордонної смуги Іраку, обидві країни припинять взаємну ворожу пропаґанду та що вони створять спільну комісію для розгляду своїх кордонних суперечок. Між Іраком та Іраном настала ворожнеча внаслідку підтримки, що її Іран уділює курдійським повстанцям в Іраку.

„МАРКСИСТСЬКИЙ" ПРОФЕСОР ЄЙЛСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ СТАТОН ЛИНД КРИТИКУВАВ власний американський уряд під час свого однотижневого перебування у Північному В'єтнамі, куди він полетів був разом з одвертим комуністом Гербертом Аптекером і діячем комунофільської студентської організації Томасом Гайденом. Линд заявив був у столиці Північного В'єтнаму Ганой, що „американська політика (супроти В'єтнаму) є неморальною, нелегальною і антидемократичною" та що вона „мусить за всяку ціну змінитися". Крім цього, він запевняв що уряд президента Джансона „не матиме успіхів у своїх брехнях". Його промову проголосили радіостації в Ганой, Пейпінґу і Москві. Тепер Линд, вернувшись до Америки і викладаючи знову в Єйлському університеті, викручується, що він „не має тексту промови".

ЦЕЙЛОНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ СХВАЛИВ більшістю 96 голосів проти 56 закон, яким признано право меншині, що користується „тамільською" мовою — вживати її в торговельних трансакціях і ділових зв'язках з владою. Прем'єр Дудлі Санаяке загрозив фанатичним противникам всяких поступок „тамільцям", що він стрілянням здавлюватиме всякі спроби демонстрацій і заворушень проти становища більшости.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН У КОНҐРЕСІ

Президент Линдон Б. Джансон виголошує своє звернення про Стан Унії на об'єднаній Сесії Конґресу у Вашинґтоні в середу 12 січня. За Президентом сидять — спікер Палати Репрезентантів Джан МекКормек (зліва) та тимчасовий предсідник Сенату Карл Гейден.

Президент найменував негра Вівера на пост секретаря Департаменту Мешканевих і міських справ

Вашинґтон. — Президент Джансон 13-го січня повідомив на пресовій конференції про те, що він найменував Роберта С. Вівера на становище секретаря новоствореного Департаменту Міських і Мешканевих Справ. Вівер є першим негром в історії ЗДА, який займе становище члена Президентового Кабінету. Цю номінацію має затвердити Сенат, але немає сумнівів, що він це зробить в найближчому часі. Одночасно Президент повідомив, що становище підсекретаря в новому департаменті обійме голова Політичного Відділу при Массачусетському Технологічнім Інституті, Роберт С. Вуд. На несподіваній пресовій конференції в Білому Домі з'явився цілий кабінет Президента, присутній був і Вівер, який досі займав пост Мешканевої Аґенції. Після повідомлення про нові номінації Президент відповідав на запитання журналістів впродовж 3-ох мінут. Вівер очолював Мешканеву Аґенцію від січня 1961-го року, від початку урядування покійного президента Кеннеді Вівер мав вже два рази стати членом Кабінету Президента, займаючи пост секретара Департаменту Міських і Мешканевих Справ, але Конґрес відкидав проєкт про організацію нового департаменту, не хотячи, щоб негр став членом Уряду. Вівер має 58 років, він виявив себе як здібний урядовець в своєму фаху. Президент заявив, що він проситиме, щоб Палата Репрезентантів схвалила проєкт в справі нової Конституції для Дистрикту Колюмбія, який то проєкт в мин. році схвалив Сенат. Президент відповів на запит журналіста, що він працював в Конґресі від 35-ох років і він ніколи не старався передбачити, коли Конґрес має закінчити свою працю. Не робить він цього і тепер, коли очолює виконну частину Уряду. Конґрес є незалежною частиною Уряду і він сам вирішує, коли має закінчити свою працю. Президент висловив вдоволення з того, що Конґрес схвалив його Звернення про Стан Унії. Конґрес аж 50 разів оплескував окремі місця Звернення Президента. Також голоси з-поза Конґресу в більшості похвалюють зміст Президентової промови з 12-го січня. Очевидно, казав Президент, є і голоси проти декотрих місць у Зверненні про Стан Унії, але це завжди так буває в демократичній системі американського Уряду. Президент заявив, що він не плянує виїздити за кордон, хоч він завжди радо вимінює свої погляди з головами закордонних держав, але поки що не плянує особисто брати участь в цій виміні та залишати ЗДА. В справі зменшення податків Президент заявив, що хоч давніше говорилося про такі можливості в цьому році, то становище в останніх місяцях так змінилося, що ця справа тепер стала неактуальна

Ню Йорк повернувся до нормального життя після страйку

Ню Йорк. — Закінчення страйку комунікаційних працівників у Ню Йорку в четвер повернуло цій метрополітальній столиці нормальний вигляд. Вже після полудня всі автобуси й поїзди підземної залізниці Ню Йорку були в руху. Нюйорчани з полегшою прийняли вістку про закінчення страйку і негайно почали користати із міських засобів комунікації. У вечірніх годинах підземні потяги були більше переповнені, ніж нормально. За статистикою нормально припадає 1 7 пересічної пасажирів в одному потягу підземної залізниці; у четвер вечір ця пересічна підскочила на 1.99. Не надто захоплені договором, що дав змогу покінчити страйк, господарники і політики у Вашинґтоні. Президент Джансон виявив теж і своє невдоволення новою умовою Юнії Транспортових Працівників із транспортовою владою у Ню Йорку під час пресової конференції в четвер у Вашинґтоні. Висловивши признання для нюйоркчан за їхню терпеливість і співпрацю під час тринадцятьденного страйку, Президент заявив, що він просто „вражений тим, що найпотрібнішу комунальну службу може спаралізувати страйк". Президент додав, що не менше він стурбований коштами полагодження цього страйку. Як інформує Президентська Рада Економічних Дорадників останній договір у Ню Йорку не йде по лінії протинфляційних напрямних щодо підвишки платень. Рада дорадників випрацювала була плян, що узалежнив підвишку платень на всьому терені ЗДА від продуктивности. У відсотках це визначено на 3.2. Останній комунікаційний договір у Ню Йорку коштує від 4.5 до 4.9 відсотків на рік. „Я не вірю — говорив Президент — що така підвишка дозволеного економікою країни зросту платень є в інтересі нашої держави". Президент додав, що він не має засобів, щоб боротись із таким станом в господарському житті. Договори підписують робітники з підприємцями. Але всі вони повинні пам'ятати про загальну господарку, яка не сміє допустити до інфляції.

Віце-президент Гомфрі мав довгу розмову з прем'єром СССР Косиґіним

Ню Делі. — Віце - президент Гюберт Гомфрі мав після похоронів індійського прем'єра Ляль Багадура Шастрі близько двогодинну розмову з совєтським прем'єром Алексеєм Косиґіним в резиденції совєтського амбасадора в Ню Делі, Івана Бенедиктова. Разом з віце-президентом Гомфрі поїхали туди державний секретар Дін Раск і американський амбасадор в Індії Честер Бовлс. Розмова була передбачена на одну годину і, перетягнувшись, примусила відкласти на трохи пізніше заповіджені куртуазійні відвідини віце - президента у президента керівної індійської Конґресової партії, Кумарасвані Камарай. Гомфрі відмовився будь-що сказати про зміст своєї наради з Косиґіним, за винятком того, що це була „важлива місія" та що його візита у Косиґіна була „добра, конструктивна і приязна". Загально припускають, що головною темою тієї розмови була справа В'єтнаму й можливостей закінчити тамошню війну мировою конференцією. У тому самому часі інший член совєтської кремлівської верхівки, Александер Шелепін, закінчивши свої відвідини у столиці Північного В'єтнаму Ганой, зупинився в поворотній дорозі до Москви в Пейпінґу на 12 годин, під час яких комуно - китайський віце - прем'єр Ле Гшієн-нієн приймав його обідом. У товаристві Шелепіна знаходились два совєтські високі фахівці збройних сил та, зокрема, ракетної зброї. Чи Шелепін мав зустріч із будь-ким з вищих комуно - китайських „вождів" і чи він інформував їх про свої наради в Ганой з північно - в'єтнамськими проводирями — ніде нема про це вістки. Зате є суперечні вістки про місію Шелепіна в Північному В'єтнамі. Одні твердять, що він поїхав туди виключно на те, щоб зрівноважити впливи комуністичних китайців і новим зобов'язанням щодо воєнних достав переліцитуватись з Китаєм, — інші знову вказують, що Шелепін в своїх оприлюднених промовах ніколи не говорив про неминучу в'єтнамську „перемогу" та що в офіційному комунікаті на закінчення його відвідин в Ганой не згадувалось про будьякий „договір". З цього міркують деякі коментатори, що Шелепін таки, мабуть, звертав увагу своїм північно - в'єтнамським однодумцям, що перемогти на бойовищах Америку не так легко і що доцільніше було б шукати осягнення політичних цілей — за конференційним столом.

В тому самому часі совєтський „президент" Леонід Брежнєв прилетів у товаристві маршала Родіона Малиновського безпосередньо з Ташкенту до столиці Зовнішньої Монголії Уляну Батору, де вони підписали з своїми монгольськими прислужниками новий „договір" приязни і взаємної допомоги. Вірна своєму наказодавцеві, Москві, Зовнішня Монголія є тепер одним із головних предметів атак збоку Комуністичного Китаю.

Ще один совєтський „дипломат" старався купити в ЗДА частини — ракет

Об'єднані Нації. — Совєтська делеґація в Об'єднаних Націях знову стала центром скандалістики, що не має нічого спільного з дипломатією та формальними титулами окремих большевиків на високоплатній службі в ОН. Цим разом річ іде про Вадима Ісакова, 35-річного урядовця Дитячого Фонду Об'єднаних Націй, відомого від початкових англійських літер як „ЮНІСЕФ". Той спец від допомоги дітям у широкому світі виявив спеціяльне зацікавлення складовими частинами ракет, такими, що їх американська влада визнала за засекречені. Він познайомився з президентом і віце-президентом Транс - Амерікен Машінері енд Еквіпмент Корпорейшен в Патерсоні, Ню Джерзі, і пред'явив їм детайлізовану листу прецизійних частин, що їх він хотів би купити. Американські фабриканти звернули увагу, що Ісаков не мав поняття про дійсне застосування тих частин, зате знав знаменито, хто їх в Америці виробляє і яке число кожної такої частини. Вони повідомили ЕфБіАй, але Вадим Ісаков, який дістав в ОН $15.846 річної платні — зник!

Скульптор А. Джакометті помер у Женеві

Женева. — Один із найвизначніших скульпторів нашого часу Альберто Джакометті помер в кантональній лікарні в Женеві, як жертва пістряка. Уродженець Швайцарії, мистець прожив майже все своє життя в Парижі, збагачуючи своїм талантом творче життя цієї столиці світового мистецтва. В ранніх творах Джакометті слідні впливи сюрреалізму і кубізму, згодом він включився у рух авангардизму і після довгих років мистецьких шукань випрацював свій власний стиль що його критика назвала найбільше дистинґованим. Мистець знав ціну життя і раз висловився, що він скоріше рятував би живого кота, ніж найцінніший твір Рембрандта. В 1964 р. Джакометті отримав 10.000 долярів, як найвищу міжнародну нагороду Ґуґенгайма. Твори Джакометті стали власністю великих музеїв. Саме тепер відбувається виставка його праць в Музеї Модерного Мистецтва в Ню Йорку, де показано сороклітній дорібок мистця (72 скульптури, 34 малюнки і 34 рисунки). Обидва брати покійного Альберто Джакометті теж мистці: старший Дієго — скульптор, молодший Бруно — архітект.

З музею в Бесанкон викрали мистецькі картини вартости 2 мільйонів долярів

Париж. — В місцевості Бесанкон, в південній Франції, побували в ночі з дня 12 на 13 січня злодії, які винесли дорогоцінні картини давніх мистців вартости понад двох мільйонів долярів. Злодії виломили входові двері та із прецизією, що зраджує — як подає поліція — спеціялістів, витягнули картини з рам. В загальному музей втратив 54 картини таких мистців, як Фраґонард, Караваджо, Рембрандт, Веронезе, Тієпольо й інші. Колекція картин музею в Бесанкон є найбагатшою колекцією у Франції за винятком колекцій в Парижі. Це вже п'ята велика крадіж мистецьких картин у Франції від 1960 року. Всі попередньо вкрадені картини були віднайдені і повернені музеям.

Восьмий Світовий Конґрес Спілки Української Молоді відбувається в Англії

Лондон. — Згідно з повідомленням Центральної Управи Спілки Української Молоді, в п'ятницю 14. січня ц.р. тут почалася перша частина Восьмого Світового Конґресу Спілки Української Молоді. Ділові наради з'їзду відбуваються в домі Союзу Українців Великої Британії при 27 Чарвуд Стріт в Дербі і святочна сесія і концерт відбудуться в Домі СУБ при 30 Бентик Ровд в Ноттінґгемі. У програмі з'їзду: звідомлення голови і членів Центральної Управи, Контрольної Комісії і Товариського Суду, праці комісій організаційно - статутової, мандатно - номінаційної, виховно - юнацької, програмово - резолюційної, видавничої і фінансово - бюджетової, як також вибір нових центральних органів СУМ. Під час святочної сесії, що відбудеться в неділю 16. січня, будуть відчитані привіти і головну програмову доповідь виголосить дотеперішній голова Центральної Управи СУМ Омелян Коваль. Після цієї сесії відбудеться концерт з мистецькими виступами вибраних гуртків Спілки Української Молоді Британії і згодом сумівський баль.

Друга частина Конґресу відбудеться в Торонті, Канада, в днях 29 і 30 січня ц.р.

Союз Українських Студентів Канади відбуде свій Восьмий Конґрес у Торонті

Торонто. — Восьмий Конґрес Союзу Українського Студентства Канади відбудеться тут в днях 29-30 січня 1966 в приміщенні Українського Інституту св. Володимира 651 Спадіна Евню, Торонто. У програмі Конґресу передбачені: реєстрація, і членів комісій, дискусійна частина, пропоновані зміни статуту та вибір нової Управи. Теперішнім головою СУСК є А. Григорович. Він висловив думку, що членами СУСК повинні стати всі українські студентські клюби. Із 3 200 українців, що студіюють на канадійських університетах приблизно тільки половина з них об'єднана в товариствах. СУСК виник 1952-го року. Він об'єднує 12 українських студентських товариств і клюбів.

Семен Ковбель — громадський діяч і письменник помер у Вінніпеґу

Вінніпеґ. — Як повідомляє „Український Голос" з 12. січня ц.р., у Вінніпеґу на 89-ому році життя помер відомий канадійсько-українсь - кий громадський діяч і письменник Семен Ковбель. Народжений 25. січня 1877 р. в Борщеві, Західня Україна, Семен Ковбель еміґрував 1909 року до Канади й поселився у Вінніпеґу, де й жив до останніх днів свого життя. Брав активну участь в українському житті в Канаді, головно в співацько-драматичних товариствах. Був головою Українського Народного Дому і членом першої управи Взаємної Помочі в 1925 р. За його керівництвом були зібрані матеріяли для „Пропам'ятної Книги Українського Народного Дому", виданої 1949 року. Покійний був автором багатьох п'єс, зокрема драми „Дівочі мрії", що здобула широку популярність не лише в Канаді і в ЗДА, але також на сценах театру ім. Тобілевича в Західній Україні. Його статті, п'єси і вірші були друковані в різних українських газетах і журналах. Похорон сл. п. Семена Ковбеля відбувся в четвер 6. січня ц.р.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВИСТАВКА МАЛЯРСЬКИХ ПРАЦЬ ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — В суботу 15. січня о год. 4-ій по пол. тут в Домі Мистецької Студії ОМУ при — 2322 Паплер стріт Філя., 30. відбудеться відкриття річної виставки малярських праць членів філядельфійського Відділу Об'єднання Мистців Українців в Америці. Відкриє виставку голова відділу ОМУА у Філядельфії проф. Петро Мегик. Виставка триватиме до 30. січня і буде відкрита для відвідувачів в суботу 15. січня до 7. год. вечора, в дальші суботи і неділі від 12. вполудне до 6 веч. і в інші дні від 7. до 9. вечора.

ЄВГЕН МАЛАНЮК І ДАРІЯ КАРАНОВИЧ ВИСТУПЛЯТЬ У НЮАРКУ

Нюарк. — Український Музичний Інститут в Нюарку влаштовує в суботу, 22-го січня літературно - музичний вечір в Українському Народному Домі в дільниці Ірвінґтон. В цьому вечорі виступлять поет Євген Маланюк і піяністка Дарія Гординська - Каранович.

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" У ЮТИЦІ

Ютика, Н. Й. — Після великого морального й матеріяльного успіху у Трой і Амстердамі — Українська Театральна Група ім Лесі Українки Округи Олбані при Відділі УККА у Вотервліті, Н. Й. виставить оперету „Запорожець за Дунаєм" у Ютиці в новій авдиторії церкви св. Володимира, 6. Катедж Пл. у неділю 23 січня о год. 5:30. В головних ролях виступають: Яр. Ліщинський, Марта Копач-Гречаник, Анна Базар, В. Літинський, Яр. Кушнір. Концертмайстер — Ір. Заячківська - Гаврилюк. Дохід призначений на Фонд Катедри Українознавства.

П'ЯТА КНИЖКА ПОЕЗІЙ о. СТЕФАНА СЕМЧУКА

Вінніпеґ. — Тут появилася друком збірка поезій відомого українського католицького письменника о. Стефана Семчука. В поетичному доробку автора це п'ята книжка віршів. Попередні збірки його поезій і поем були видані — „Метеори" у Львові, 1924 р., „Воскресення" в Жовкві, 1927, „Фанфари" в Шикаґо, 1931, „Канадійська Рапсодія" у Вінніпеґу, 1959.

ПРОФ. М. СЕМЧИШИН ГОВОРИВ ПРО МОВУ

Шикаґо. — Академічний Клюб у Шикаґо влаштував доповідь проф. Мирослава Семчишина на тему: „Мова як засіб збереження національної духовости". Присутні з великим зацікавленням вислухали проф. Семчишина. Після доповіді відбулася жвава й довга дискусія, в якій було висказано багато думок, а також конкретних пропозицій відносно матеріялів і методики навчання в наших українознавчих школах.

ТВОРИ КОМПОЗИТОРА ВОЛОДИМИРА ГРУДИНА В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВИДАВНИЦТВІ

Ню Йорк. — Американське видавництво „Параґон" видало такі твори українського композитора Володимира Грудіна: Токката, Пантоміми (3 N N), Сюїта (4 N N) і Бурлеска. Набути ці твори можна у фірмах: Ширмер— 3. Е. 43вул., „Параґон" — 57 - 3 евеню, Макс Ешиг— Париж, Рю-де-Ром.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Віра в силу і змогу Америки

Звернення Президента Про Стан Унії, виголошене перед об'єднаними палатами Конґресу 12 січня ц. р., було декляраціє глибокої віри в силу й невичерпні можливості Америки. В основу всього цього звернення можна поставити твердження: „Вірю, що можна продовжувати програму величного суспільства і під час війни у В'єтнамі". Правда, Президент передбачає, що в'єтнамська війна не дозволить здійснити всіх бажань, пов'язаних із концепцією величного суспільства, але він зразу ж назвав сім конкретних точок у ділянках адміністраційній, культурній, суспільної опіки і расовій, які значно підштовхнули б уперед реалізацію його амбітних плянів, якщо Конґрес їх схвалить. Очевидно, різні конкретні проєкти Президента знайдуть всебічне насвітлення у пізніших дебатах, як ось, наприклад, заповіджений законопроєкт про створення окремого Департаменту транспортації. Знайдуться напевно прихильники й противники цікавої ідеї про зміну конституції, за якою вибори до Палати Репрезентантів відбувалися б не щодругий, а щочетвертий рік. Так само проєкти поширити активність Америки в ділянках виховання і здоров'я на широкий світ і тому схвалити „Міжнародний акт виховання 1966 р.", як теж „Міжнародний акт здоров'я 1966 р." будуть напевно дебатовані головно у світлі потрібних на ці проєкти грошових сум. Справою фахівців буде ствердити, чи всі ті пляни вмістяться в рямцях 112-більйонового бюджету із несповна півторабільйоновим дефіцитом.

Президент зумисне всю першу половину звернення присвятив внутрішній політиці, щоб підкреслити своє найперше заінтересування внутрішньоамериканськими справами. Лише коротко згадавши у своїх заввагах про закордонну політику НАТО, Об'єднані Нації та Союз для Поступу, найбільше місця присвятив він В'єтнамові. Не розглядові воєнної ситуації в тій країні, а ідейним основам американської участи у тамошній війні. Ці завваги Президента для нас, українців, і взагалі всіх, що походять з уярмлених комуністами країн, мають окрему вартість.

Отож Президент ствердив, що „впертий гін у напрямку до національної незалежности є найбільшою силою нинішнього світу". Він признав „право кожного народу управляти самим собою", і цілком слушно підкреслив, що „історія стоїть по стороні волі". Без надуми можна підписатись під усіма арґументами Президента, чому Америка боронить волю Південного В'єтнаму проти його північного агресора і чому треба таврувати „амбіції континентального Китаю". На тлі таких ясних і безперечних стверджень щонайменше дискусійним залишається питання, чи проєктовані Президентом через посилення торговельних взаємин, зокрема з Совєтським Союзом, „мости до Східньої Европи", це правильний спосіб скріплення визвольних рухів уярмлених комуністами народів. Очевидно, треба вважати за компроміс між проголошеною Президентом прихильністю до дальшої деколонізації світу і політикою коекзистенції промовчування Совєтського Союзу, як єдиної нині у світі великої колоніяльної держави з найгіршою асиміляційною політикою. А втім, у цьому своєму третьому зверненні Про стан Унії Президент не називав також на ім'я і „співіснування".

Це була велика, достойна промова президента наймогутнішої нації в світі.

Факти — річ уперта

Продовжувану систематично й послідовно московським комуністичним режимом русифікацію України й інших поневолених Москвою країн рішуче заперечують і совєтські режимні пропаґандисти, і їхні поплентачі з-поміж так званих проґресистів у різних країнах вільного світу, зокрема в ЗДА і в Канаді. Згідно з писанням проґресистських газет, ніякої русифікації на Україні нема, українці „добровільно і з любов'ю" засвоюють російську мову, як свою „другу рідну", а поза тим — українська мова й література „бурхливо розвиваються".

Як виглядає „бурхливий розвиток" українського друкованого слова — пресової і книжкової продукції — про це була мова вже багато разів на цьому місці. Виказуваних тут фактів, узятих із совєтських таки джерел, зокрема з щорічників „Печать СССР", про те, як з кожним роком зменшується кількість друкованих українською мовою книжкових і періодичних видань і як водночас із цим збільшується в Українській ССР кількість видань, друкованих російською мовою, не змогли заперечити досі ні режимні, ні проґресистські пропаґандисти.

Наявність безупинної русифікації України підтверджує й опубліковане наприкінці минулого року всесоюзною Книжковою Палатою у Москві видання п. н. „Летопись периодических изданий СССР" (Москва 1965, стор. 70), в якому подано також реєстр тих видань, що перестали виходити за останні три роки.

Згідно з опублікованими в цьому реєстрі даними, в згаданому часі перестали виходити такі журнали, друковані українською мовою: „Вісник Академії Будівництва і Архітектури УРСР", що його припинено на числі 4-му з 1962 року, єдиний в УССР журнал Православної Церкви, орган „екзарха всієї України, митрополита Київського і Галицького" п. н. „Православний Вісник", що перестав виходити з числом 8/10 1962 року, та журнал „Прикладна Механіка", що виходив в р. 1955-1964 у Видавництві АН УССР. Два перші журнали перестали виходити цілком, останній видається далі, але вже російською мовою і під назвою „Прикладная Механика". Ще гірша справа з рядом видаваних досі українською мовою газет: „Зоря Комунізму" в Нововолинську, „Київська Зоря" в Києві, „Шахтар Марганця" в Марганці, Дніпропетровської области, перестали виходити. Сім газет, видаваних до 1965 року українською мовою — „Дніпровська Правда" в Дніпропетровську, „Індустріяльне Запоріжжя" в Запоріжжі, „Луганська Правда" в Луганську, „Львівська Правда" у Львові, „Прапор Комунізму" в Одесі, „Соціялістичний Донбас" в Донецьку і „Червоний Прапор" в Харкові — перестали виходити українською мовою і друкуються далі тільки російськими виданнями.

Цих незаперечних фактів посиленої русифікації американські й канадійські проґресисти не мають., бажання добачати, зважаючи, мабуть, на слова Леніна, що „факти — річ уперта".

БЕЗПІДСТАВНИЙ, НЕОБДУМАНИЙ ВИСТУП

У наших братів і сусідів по той бік ріки св. Лаврентія, в Канаді, трапилася подія, яка викликала серед нашого громадянства у Канаді і ЗДА зрозуміле занепокоєння щодо деяких тенденцій в розвитку Української Католицької Церкви на цьому континенті. Маємо на думці виразно безпідставні твердження і виразно необдумані рекомендації малого гурту молодших, народжених у Канаді, українських католицьких священиків, які з кінцем жовтня 1965-го року на приватній зустрічі-конференції у Вінніпеґу схвалили ряд тверджень і винесли ряд рекомендацій на розгляд і увагу українських католицьких Владик, зібраних в Конференції Українського Католицького Єпископату, що перебували тоді в Римі на сесії Другого Ватиканського Собору. Ці твердження і рекомендації говорять самі за себе. Їх є шість:

1. Теперішнє обличчя (імедж) Української Католицької Церкви в Канаді є погане (бед), вона має опінію Церкви в екзилі, не-канадійської, обмеженої одною національною групою. Тому рекомендується: змінити назву цієї Церкви на „Католицька Церква візантійського обряду" і „представляти її як Католицьку Церкву в Канаді, що зацікавлена канадійським церковним життям і поділяє з нею всі привілеї та обов'язки".

2. Мова, якої вживається в Церкві, незрозуміла — мовляв — для великого відсотку її вірних, включно із священством. Тому рекомендується: вживати української мови для тих, що говорять по-українськи, і англійської мови для тих, що говорять по - англійськи.

3. Багато вірних нашої Церкви, зокрема одружених осіб з молодшої ґенерації, покинули її, бо вона — мовляв — має характер націоналістичної Церкви в екзилі, бо старослов'янська мова незрозуміла, юліянський календар перестарілий і так само перестарілі закони посту тощо. Все це — мовляв — робить з нашої Церкви „музейний експонат". Тому рекомендується: подбати, щоб наша Церква мала обличчя і опінію Католицької Церкви в Канаді.

4. Наші спархіяльні католицькі часописи зацікавлені більше в пропаґанді „українських політичних і націоналістичних ідеалів", ніж у католицизмі, а 95% вірних з молодшої ґенерації цілком не читають або читають дуже слабо по-українськи. Рекомендація: „Добрий католицький часопис" є конечністю.

5. Наші діти і молодь не виховуються в дусі своєї віри й свого обряду, і тому вони, вийшовши з дому своїх батьків та ставши незалежними, покидають свою Церкву. Рекомендація: будувати і піддержувати свої початкові та середні парафіяльні школи і подбати про опіку-підтримку для них збоку римокатолицьких єпископів і шкільних рад.

6. Немає нових покликань на священиків, і тому рекомендується, щоб саме ці покликання вважати за найголовнішу справу кожної спархії.

Це передані коротко своїми словами твердження і рекомендації, що їх підписали: о. М. Босий, о. О. Кухарик, о. В. Костюк, о. Г. Рудачек, о. М. Грещук, о. Е. Рудачек, о. В. Василишин, о. Б. Джурман, о. И. Татарин, о. И. Кришталович, о. И. Ворона, о. А. Музика та о. А. Луговий.

Головні з цих тверджень, зокрема про „націоналістично - екзильний" характер нашої Церкви, про незрозумілість мови, про „погане обличчя", та рекомендації все „направити" зміною назви та введення англійської мови і „канадизацію" не мають жадної дійсної підстави і потреби. Відколи існує Канада і майже дві тисячі років раніше в інших країнах існувала й існує Римо-Католицька Церква, і нікому й на думку не приходить добачати в цій назві націоналістичний чи екзильний характер. Також досі вживалося та й надалі вживатиметься в головній частині цієї Церкви латинської мови, і це не було причиною відступлень від неї — щоб згадати тільки дещо. А втім, думаємо, взагалі зайвим було б обговорювати речі в своїй основі безпідставні й скеровані — на перший погляд — на „модернізацію", а практично на ліквідацію Української Католицької Церкви.

Очевидно, що Українська Католицька Церква в Канаді і в ЗДА має свої поважні проблеми, включно з мовою. Але наскільки правильнішою була б рекомендація подбати про навчання української мови, аніж рекомендація викинути її. Зрештою, всі ці проблеми, що їх однобічно заторкнула і „вирішила" згадана група молодих священиків, були предметом пильної уваги та мудрого компромісового рішення Конференції Українського Католицького Єпископату — як це вже відомо із постанов, передрукованих у нашій пресі з „Благовісника".

Ми далекі від того, щоб священикам, які підписались під коментованими твердженнями та рекомендаціями, закидати злу волю. Що більше, можливо, що ці рекомендації були подиктовані навіть шляхетними мотивами, але тоді вони були б вилвом тієї самої любови, з якої — як каже народне прислів'я — „дід бабі очі вибрав". Не диво, що публікація тих тверджень і рекомендацій викликала подиктовану тривогою і журбою за дальшу долю Української Католицької Церкви на північно - американському континенті гостру реакцію.

Справу дещо полегшує опублікована тепер у „Поступі", органі вінніпезької архиєпархії, заява чотирьох підписаних під коментованими твердженнями і рекомендаціями священиків: о. Я. Рудачека, о. А. Лугового, о. І. Кришталовича та о. Е. Рудачека, які стверджують, що: 1. вони не підписували жадного тексту заяви, 2) обстоювали й обстоюють вживання назви „Українська Католицька Церква", 3) обстоюють вживання в церковних богослужбах живої української мови згідно з постановами ієрархічного проводу та 4) „завжди бажали й бажають щиро і ревно працювати для духового добра Української Католицької Церкви в повній льояльності до її ієрархічного проводу та в усьому придержуватись всіх його розпоряджень".

Можна було б ще тільки висловити побажання, щоб до цієї заяви чотирьох молодих священиків вінніпезької архиєпархії прилучилися й інші, підписані під нефортунними твердженнями та рекомендаціями, і тим дорешти розвіяли тривогу, яку викликав серед українського громадянства їх безпідставний і необдуманий виступ.

Н. Н.

ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ КОНРАДА АДЕНАУЕРА

Мюнхен. — 4-го січня минуло 90 років першому канцлерові Німецької Федеративної Републіки, що постала в 1949 році після катастрофи Гітлерської „Третьої імперії" в другій світовій війні.

Аденауер був головою комісії, що підготувала конституцію Німецької Федеративної Республіки, створеної з трьох окупаційних зон: англійської, американської і французької. Москва створила в своїй окупаційній зоні комуністичну, так звану „Німецьку Демократичну Республіку".

В парляменті Німецької Федеративної Республіки відбувся вибір канцлера-прем'єра уряду. Ним став кандидат Християнсько-Демократичної Унії Аденауер, вибраний більшістю тільки одного голосу, його власного. Було йому тоді 73 роки, і, можна думати, багато послів бажали собі іншого прем'єра, вважаючи, що людина в такому віці не зможе дати собі раду з керуванням державною політикою.

Однак, сталося чудо. Старий Аденауер виявив таку надзвичайну енерґію, витривалість, невтомність, що молодші члени уряду й парляменту могли йому лише заздрити.

Пізніше Аденауер оповідав своїм приятелям, що він, прийнявши в 1949 р. вибір на канцлера, просив професора медицини, щоб перевірив стан його здоров'я і сказав, як довго він може виконувати обов'язки голови уряду. Професор заявив, що сил Аденауера вистачить найбільше на півтора року. „І тепер ось уже одинадцять років минуло" — казав Аденауер 1962 року. „Цей приклад показує, що Божому милосердю не можна ставити ніяких меж", — додав канцлер.

Ровесником Аденауера був Вінстон Черчилл. Обох природа обдарувала добрим здоров'ям. Але Черчилл у своєму бурхливому житті надмірно витрачав фізичну силу: у боях в Індії і в Південній Африці, під час бурської війни, в уряді Великобританії під час першої світової війни і особливо в другій світовій війні він „зносився".

Життя Аденауера було порівняно спокійне. Він належав до Пруської державної ради і був головою міста Кельну аж до 1933 року, коли уряд Гітлера поставив на його місце партійця. Дванадцять років прожив Аденауер у своєму домі в Рендорфі, недалеко Кельну. Після руїни Гітлерової імперії прийшла доба Аденауера.

З моментом створення Німецької Федеративної Республіки постало дві концепції міжнародної політики нової держави. Одна, заступлена провідником соціял - демократії Шумахером, шукала шляхів до об'єднання розірваної території Німеччини. Шумахер, вважаючи, що Німецька Федеративна Республіка не повинна зв'язувати себе ні з Заходом, ні з Сходом, сподівався, що тоді Москва погодиться на злуку німецьких територій в одній державі. Шумахер пробував грати на німецькому націоналізмі.

Коли уряд Аденауера взяв участь у створенні Европейської Господарської Спілки, то Шумахер назвав цей плян шляхом до поневолення Німеччини. Він називав нераз Аденауера „союзницьким канцлером", бо Аденауер шукав порозуміння і допомоги в західніх державах проти небезпеки зі Сходу. Його погляд був такий: краще мати хоч частину Німеччини вільною й незалежною, зв'язаною союзом з західніми державами, ніж творити „соборну" і невтральну Німеччину, яка може стати жертвою московської агресії.

Політична лінія Аденауера оправдала себе. Тепер усі партії Західньої Німеччини стоять на тому, що Німецька Федеративна Республіка мусить бути у найтіснішому політичному й господарському союзі з країнами Західньої Европи та з ЗДА.

Аденауер уважає за своє найбільше досягнення в міжнародній політиці примирення з Францією. Договір приязни й консультації, підписаний у січні 1962 р., — це була „віха" у відносинах між „дідичними ворогами" — Німеччиною та Францією, що вели в минулому безконечні війни, при чому аґресором була одна або друга сторона.

Аденауера мало турбують демонстративні заяви генерала де Ґолля, мовляв, Франція і Західня Европа можуть обійтися без Америки в обороні своєї незалежности проти можливої совєтської аґресії. Він знає і для того цитує слова начальника генерального штабу Франції, що то — фантазія.

Однак Аденауер підозріває, що уряди ЗДА і СССР мають якесь таємне порозуміння, яке лишає „статус кво" в Европі: тобто Німеччина мала б і надалі бути розділена на федеративну республіку і совєтську зону. Мовляв, увага СССР і ЗДА зосереджена в Азії, супроти китайської небезпеки, і доля Европи вашинґтонському урядові байдужа. Ці заяви Аденауер передає до німецької і світової преси, і на це приходять з американського боку спростування.

Аденауер, як людина, визначається тим, чого бракує багатьом німецьким політикам: це його гумор. Деколи цей гумор переходить в іронію і сарказм, але дотепи „старого" завжди викликають веселий настрій між слухачами його промов. Наприклад, казав він на партійному зібранні з приводу нападів у німецькій пресі на де Ґолля: „Панове, ми маємо досить свого сміття. Ось подивіться на мене"... Цей мимовільний факт викликав голосний сміх в залі.

Або таке: син Аденауера, д-р Конрад Аденауер, написав був у 1964 році листа до французької газети, в якому критикував політику нового канцлера Німеччини Ерґгарда. В пресі зчинився великий шум проти Аденауера-батька. На це дав він публічну відповідь:

„Я маю сина, що носить моє ім'я. Цим я не хочу сказати, що маю синів, які не носять мого імени".

Ці слова викликали загальний сміх між слухачами.

Аденауер пояснив, що його син підписав свій лист до газети — „д-р Конрад Аденауер, Кельн". Але він, батько, підписав би свого листа — д-р Конрад Аденауер, Рендорф або Бонн". Після цього „старий" додав: „Дітям треба давати волю бігати".

Противники Аденауера твердять, що лист його сина був написаний у згоді з батьком. Але це дарують „Старому". Заслуги Аденауера переважають його тактичні помилки.

НОЧІ МІСЯЧНІ...
(Із циклу „Київ")

Ночі місячні, [illegible] ночі,
я сьогодні вас...
[illegible] мов, воскресив...
Як поглянули жалібно очі
на ворота, що день прочинив.
Те [illegible] подвір'ячко...
Дім незабутній
і каштан... Довго ждав
він мене
Про минуле каштан
шептать буде
аж до півнів, як північ мине.

Ночі місячні, злива любови,
тут раділи у юних роках...
Не забути вас, сяєте знову,—
на плечі ваша тепла рука.

ТРИ ТОПОЛІ...

Три тополі, три сестриці..
У тополь веселі лиця.
У тополь сріблясті шати,—
вміло літо одягати.
Ронять шепіт три тополі,
топче вітер листя долі..
Ой тополі, мов сестриці,
не журіте свої лиця, —
так судилося, так склалось,
щоб навіки ми прощались.
Наче — діви.. Наче чують..
Три тополі вже сумують.

ІВ. КМЕТА-ІЧНЯНСЬКИЙ

24 - 28 жовтня, 1965
Київ.

З НАШИХ БУДНІВ

НОВОРІЧНІ РЕЗОЛЮЦІЇ

Щоб не ширилось, як то кажуть, баламутство, треба зразу відмітити, що є основна різниця між тими резолюціями, що їх схвалюють українці на різних зборах, з'їздах та маніфестаціях, і тими, що їх схвалює сам про себе рядовий американець чи американка на порозі Нового Року. Наші з'їздово-мітинґові резолюції мають звичайно громадсько - політичний характер, і то більше політичний, як громадський. Недавно одна нарада з того й почалася, що поставлено пропозицію схвалити резолюції ще перед нарадою, і це було перше слово до громадської сварки, бо опозиція на залі боялась, що можуть бути переголосовані резолюції для неї невигідні.

Рядовий американський обиватель не звик морочити собі голову політикою. Політику роблять Президент, Державний Департамент та інші покликані до цього діла урядники, які вчились цього ремесла і які за це гроші беруть. Це їхній „джаб". Рядовий американець на те й платить податки, щоб той клопіт зсунувся з його голови.

Але є такий обичай чи традиція, що на початку року треба „зробити резолюцію", тобто, по-нашому сказавши, скласти собі обітницю-приречення, що в новому році кожний-кожна-кожне постараються обов'язково чогось доконати, щось зробити або чогось більше не робити. Звичайно, такі приречення складається для того, щоб їх потім забути або в короткому часі зламати. Анкети говорять, що найчастіше роблять резолюції ті громадяни, які від нового року йдуть на дієту, перестають курити або вживати міцних трунків. Ця остання категорія, як виходить, має найбільші труднощі в реалізації своїх шляхетних намірів, доказом чого є хоч би щорічна бурхлива зустріч Нового Року на Таймс-сквері, не згадуючи інших веселих „партій"...

Тимто схвалювання новорічних резолюцій служить вічною темою для дотепів і жартів різним сміхотворцям, карикатуристам. Для прикладу, один такий комік похвалився на телевізійній програмі, що він, нарешті, склав приречення, якого вже напевно не зламає: він прирік собі, що коли піде до зоологічного парку, нізащо в світі не поцілує гіпопотама...

Як досі, наша громада, тобто політична еміґрація, ставила резолюції громадсько-політичного характеру на перший плян, перед новорічно-індивідуальні. Проте, помічається, що дехто із земляків переключився вже на американський стиль життя і схиляється до індивідуальних резолюцій. Маю такого друга, який на порозі кожного нового року врочисто обіцяє собі, що тепер уже напевно вирівняє заборгованість у Злученому Українсько-Американському Допомоговому Комітеті в сумі 25-ти долярів... На жаль, досі обставини склалися так, що йому не повелося здійснити тієї побожної резолюції... Просто — забував чоловік, та й годі. Але в цьому році вже напевно заплатить!

Ікер

Д-р Володимир Душник

ПРОБЛЕМА ДАЛЬШОГО ІСНУВАННЯ ЕП ЗУАДК-У

(2)

Може пізніше дістане якусь допомогу, але тепер допоможіть Ви і рятуйте родину". Пані Дучимінська з місця вислала пакет з речей, що їх зібрала серед знайомих і 50 н. м. від ЕП на початок. Тепер треба шукати опікунів - „адопторів", які змогли б заопікуватися цією родиною і допомогти, поки вона сама не зможе стати на ноги. Хто з українців у ЗДА чи Канаді зголоситься і адоптує цю родину? Хто їй допоможе? Чи ми не маємо людей, що ще вчора були в подібній ситуації?. Чи всі вже забули про своїх рідних братів в Европі?

Серед понад 500 опікунів-„адопторів", яких Европейському Представництву пощастило знайти, найбільше англійців, далі йдуть французи, бельгійці, американці, а нема жадної української родини, яка захотіла б перебрати опіку над своїми братами в Европі!

„Цих англійців можна подивляти" — каже пані Дучимінська. — Ось, у випадку родини Ч. з Амберґу — жінка з чотирма дітьми. Знайшлася одна народна школа в Англії, яка адоптувала цю родину, бо вона була в жахливих умовах. Кожного місяця діти збирали 10 фунтів — около 30 долярів і висилали родині. Коли жінка вийшла заміж і ми написали, що родина тепер сама собі буде давати раду, та подякували за поміч, то учителька запитала, чи ми не маємо ще такої родини, бо її діти були б дуже розчаровані, якби не збирали грошей на допомогу і не писали листів до „вашої" родини з дітьми. Чи це не зворушливе?

Або в Швебіш Ґмюнд живе одна пані М. з трьома дітьми. Від кількох років п. М. хворіє на страшну невиліковну хворобу і бореться зі смертю. Життя її догоряє. Мала рента не вистачає, щоб проживити 4 особи, вдягнути дітей та посилати їх в школу. Знову знайшлася за посередництвом Европейського Представництва англійська родина, яка висилає гроші й пакети, а найважливіше, заявила готовість взяти дітей на випадок смерти матері до Англії і забезпечити їм освіту і опікуватися до часу, заки вони самі зможуть заробляти на себе. Зовсім чужі люди...

Чи це не заслуговує на признання?.. А чи багато таких осіб знайдеться між нашими?.. Правда, наші люди мають своїх рідних в Україні, яким допомагають, мусять складати гроші на різні організації, але скільки таких, що ні цього ні того не роблять.

Ще багато інших подібних випадків наводила мені пані Дучимінська, але годі їх усіх вирахувати! Проте для всіх треба було шукати опікунів. І це ще не все. Звичайно, треба від імени таких родин вести всю кореспонденцію англійською чи французькою мовами, бо вони самі того зробити не можуть. А це вимагає фахового знання, праці та часу.

Був час, коли на сторінках нашої, зокрема европейської, преси велася широка дискусія, в якій гостро критиковано ЗУАДК і його діяльність. Звичайно критикують того, хто щось робить. Але коли поглянути з 20-літньої перспективи на діяльність ЗУАДК-у, то треба ствердити, що це є українська установа, яка може виказатися таки поважними успіхами. За те вона діставала признання від чужинецьких та міжнародних кіл. В дальшому оповідає директор Рудко про перебіг засідання представників добродійних організацій з представниками Високого Комісара. Тільки п'ять організацій, в тому числі і ЕП ЗУАДК-у мають контракти з Високим Комісаром. Всім їм залежить на тому, щоб ці контакти були продовжувані, бо дуже важко без них вести в майбутньому працю. Але всі знають, що з матеріяльного погляду найслабше стоїть ЗУАДК. І ось директори всіх організацій найбільше вставлялися за признанням допомоги ЕП ЗУАДК-у, щоб воно могло продовжувати працю. З висловами признання для ЕП виступили також представники Високого Комісара. Вони підкреслили конечність продовжування праці для залишенців і обіцяли зробити все, щоб дати ЕП принаймні певну суму на якийсь малий фонд, і не довести до його ліквідації.

Чи це не характеристичне явище? Чужинецькі організації як „Інтернешнел Реско", польська і чеська організації — турбуються про те, щоб допомогти зберегти ЕП ЗУАДК-у. А що роблять українці Америки, Канади та інших країн, щоб дати ЕП ЗУАДК-у можливість продовжувати таку корисну і потрібну працю?

ЗУАДК, а особливо його ЕП переживало вже кілька разів кризу: головно в 1952 р., після закінчення праці ІРО в 1961 б., і після закінчення контрактів з ЮСЕП-ом. В обидвох випадках рятували ЕП ЗУАДК-у його добрі зв'язки з міжнародними організаціями, які допомогли йому стати на ноги. На цей раз таких організацій вже немає. Якщо централя ЗУАДК-у не зорганізує ширшої акції для зорганізування (придбання) фондів на продовження праці ЕП, а наша громада її не підтримає, то ЕП мусить ліквідуватися — не зважаючи на те, що його праця, зокрема в ділянках відшкодування та інтеґрації ще далеко не закінчена. Не виключене, що в наступних роках знову знайдеться якась можливість одержати з міжнародних джерел фонди. Проте переждати цей час і не допустити до закриття цієї досвідченої допомогової установи — є першорядним завданням для нас всіх, всієї громадськости, без огляду на партійну приналежність чи віроісповідні різниці. ЗУАДК становить добро та досягнення усієї української спільноти. Тому ми всі — вся українська громада у діяспорі, має докласти зусиль, щоб не допустити до його закриття. ЗУАДК виконав велике завдання в минулому. В майбутньому, можливо, спадуть на нього ще важливіші завдання, за які не зможе взятися жадна інша установа, не посідаюча статусу міжнародно визнаної, добродійної організації.

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

КОЛЯДА ДЛЯ ЗУАДК

До Канцелярії Злученого Українського Американського Допомогового Комітету надійшли досить численні вплати на Коляду на харитавні цілі цієї допомогової установи. ЗУАДК розіслав за посередництвом Головної Канцелярії Українського Народного Союзу і Редакції „Свободи" свої святочні привітання із закликом збірки Коляди на адреси всіх передплатників „Свободи". Зворушені цим закликом наші громадяни надсилають свої пожертви на Коляду ЗУАДКомітету, що повністю призначена на допомогові цілі.

Після закінчення збірки канцелярія ЗУАДКомітету виготовить точний список жертводавців із заподанням суми пожертв. Та вже тепер бажає подати до відома, що між надісланими пожертвами є більші суми, що вказують на те, що наша зорганізована громада розуміє і цінить нашу єдину офіційну допомогову установу, яка все ще веде широку акцію заступництва українських емігрантів - втікачів у всіх країнах, і втримує Европейське Представництво — офіційне бюро нашої харитативної установи в Европі. Одною з перших прийшла вплата в сумі $100 від Української Щадниці у Філядельфії. Суму $102 — на допомогові цілі прислав В. Дацківський із Мірганвілл, Ню Джерзі, зібравши її в домі панства Пелехатих при відзначенні сорокового дня смерти їхнього батька бл. п. Дмитра Пташника. Поет Василь Барка від себе особисто надіслав пожертву в сумі $100. Панство д-р Борис і Софія Филипчаки з Пассейку, Н. Дж., надіслали пожертву в сумі $25. Роман Мандрусяк з Мейпелвуд, Н. Дж., надіслав $50. Від п. Петра Кродупеля з Йонґставн, Огайо, надійшла пожертва в сумі $30. Д-р Василь Кіналь з Йонкерс, Н. Й., надіслав $25. Від д-ра Тараса Шеґедина з Кранфорд, Н. Дж., надійшла пожертва в сумі $45. Павло Самсон з Ню Йорку надіслав $20. Д-р С. Тимків із Салісбури, Мериленд, надіслав $20. Д-р Йосиф Білоґан з Орендж, Н. Й., як кожного року, надіслав $15. В різдвяному тижні більші суми надіслали слідуючі особи: В. Шкільник з Клівленду, Огайо — $20; д-р Й. Д. Стахів з Окнарду, Каліфорнія — $20; А. Мікітен з Ню Йорку — $15; Зеновій Юрків із Ґрадел Брук, Н. Дж. $15; В. Й. Лесюк з Кокоа Біч, Флорида — $25; В. Столяр із Клівленду, Огайо — $20; Микола Прегар із Міннеаполісу, Міннесота — $25.

Надійшли теж численні менші пожертви з усіх кінців ЗДА, які будуть проголошені в пресі.

Всі ці пожертви, незалежно від висоти суми, є щирим відгуком на заклик Екзекутиви ЗУАДК та спричиняються до успішнішого переведення праці Комітету.

Збірщики та окремі організації продовжують збірку Коляди і далі надходять пожертви від окремих осіб. Віримо, що цьогорічна Коляда буде успішною та допоможе в розгорненні ширшої діяльности нашої установи.

Екзекутива ЗУАДКомітету цією дорогою складає щиру подяку всім Громадянам — Жертводавцям за їхнє зрозуміння та співпрацю.

Пожертви просимо слати на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee, 5020 Old York Road, Philadelphia, Pa. 19141

НАШЕ ПЕРШЕ РІЗДВО В АМЕРИЦІ

Багато вже минуло літ з того часу, коли нам довелося покинути рідний край.

За тих 25 років еміґрації різно доводилося святкувати Різдво. Спочатку святкувалося під звуки алярмів та гуркоту бомбовиків, потім по різних таборах, а вкінці далека мандрівка морями та океанами, розкинула нас усіх по світі. Нас загнала доля аж до Арґентини.

Там Різдво припадає в гарячу пору року. Хоч дуже було тяжко погодитися святкувати Різдво в спеку, коли люди спішать на пляжу і з вас тече піт, ви все ж таки намагаєтеся — колядувати. Дивно це виглядає, але нічого змінити не можна. Не раз в ту гаряч я мріяла про засніжені далекі краї, де „мороз горить вогнями", та це були лиш тихі мрії, а дійсність була з пекучим сонцем та штучною ялинкою.

Тепер, коли врешті ми опинилися знов на північ від рівника і наближалися Рідзв'яні Свята, перші для нас в Америці, подібно як за дитячих літ, до мене підкрадалося почуття дивної радости, романтики і містерії. Кожний день був надхнений святочним настроєм. Ми купували подаруночки під тихим звуком колядок та писали святочні карточки. Це такий поширений звичай в Америці, що навіть сусідам, чи людям, з якими працюєте, вручаєте карточку. А ми звикли писати карточки тільки для рідних і знайомих, які находяться далеко від нас, і саме в різдвяний час, як вияв нашої приязні кладемо в карточку трохи людського тепла і шлемо її світами. Американці ж поздоровляють цим способом усіх близьких і далеких. В них також прекрасний звичай декорувати свої хати й городи кольоровими світлами, янголами, яслами і всім, що пов'язане із святами. Це створює особливу, святочну атмосферу.

Завершив мою радість ліс ялинок на продаж в сусідстві. Як чудово вибирати зпоміж них справжню зелену ялинку, привезену з тих вимріяних, засніжених просторів.

Це наше Різдво мало посмак того, трохи вже призабутого, але такого гарного, що було там — на рідних землях.

З прихованим зворушенням принесли ми ялинку до хати, поставили її на вибране місце, і вона щедро розсипала свій запах по всіх закутках. Я ласкавим поглядом обнимала свою ялинку, як добру стару приятельку, якої не бачила майже 20 років. Ми навіть не хотіли вішати на неї забагато прикрас, бо хотіли бачити саме деревце і з його пахощах відчувати чар різдвяної казки. І серце співало з цілим християнським світом „Слава Богу на висоті". Я відчула знов, як Різдво приносить на Землю світло віри, надії і любови.

В. Мушинська
Нюарк, Н. Дж.

Студентський Фонд — добродійна акція

Ню Йорк. — Про вигравку на добродійну ціль в Українському Інституті наші читачі були вже поінформовані. Повага справи однак вимагає, щоб сказати дещо більше, бо це є обосторонній інтерес: читачів та Студентського Фонду, що існує в бюджеті Українського Інституту.

З того фонду досі виплачено понад $20 000 українським студентам, які потребували підтримки на закінчення своїх студій. Основну суму для Студентського Фонду виділено з бюджету Українського Інституту, але виявилося, що виділена сума не вистачає. Останніми часами підтримки для студентів з різних джерел значно побільшено, та серед українських студентів завжди знайдеться поважна кількість, що потребуватиме в такій чи іншій формі підтримки.

Головна Управа Інституту поставила собі метою збільшити Студентський Фонд і виникла думка, щоб використати прихильність українського громадянства до Українського Інституту, влаштовуючи виграву в користь Студентського Фонду. Голова Інституту захопився таким пляном і сам прийшов прикладом, закупивши найmodерніший кольоровий телевізор „МАҐНАВОКС", як першу нагороду у вигравці. Друга й третя нагороди — репрезентовані так само високовартісними предметами (радіо - фонограф „Імперіял" та фотоапарат).

Вигравка мала вже відбутися на початку грудня, але на бажання перенесено її на суботу, 22 січня 1966. Бльочки з квитками розіслано переважно членам тих товариств, що є членами Українського Інституту або сходяться в Українськім Інституті (як Т-во Українських Інженерів, Лікарів, Професіоналістів, Ліґи Української Молоді та інших). Розіслано коло 3 000 бльочків.

Відгук напочатку був слабий. Згодом, зацікавлення покращало і так вигравка відбудеться у вище означений час точно. Канцелярія Інституту отримує різні запитання, зокрема ж про те, як відбуватиметься вигравка та чи можуть бути приявні власники квитків?

Фінансова Комісія вітатиме гостей з приємністю. Власники квитків можуть бути свідками цілої процедури вигравки: перебрання купонів скарбником при свідках, всипання до великаї посуди і помішання всіх купонів в посуді. О год. 8 вечора точно пічнеться вигравка. Після кожного вильосованого числа — буде проголошено, хто виграв першу, другу, третю та дальші нагороди.

Всі нагороди виставлені в Українському Інституті і їх можна оглянути під час оглядин виставок, тобто кожного дня від години 2 по полудні до 6 год. вечора (з винятком понеділка).

Реченець вигравки швидко зближується. Тим зростає і зацікавлення вигравкою в користь Студентського Фонду. І, ось, нагло постала проблема, Є нові зголошення про квитки, а квитків не стає, бо значна кількість тих, що квитки отримали, вони їх досі ані не повернули, ані датку на Студентський Фонд не надіслали.

В новому оголошенні Український Інститут закликає: **звернути квитки, або надіслати даток, щоб мати право участи у вигравці.** — В обох випадках, це буде в користь Студентського Фонду, тобто українських студентів.

Список учасників, що виграють нагороди, буде проголошений у пресі.

Ю. Мирчак

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка, і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК ч. 10.

В. Андреїв Давнсвю	$5.00	С. ФаФендик, Шебойґан	2.00
В. Андрус, Нортгемптон	5.00	М. Шамін, Асторія	2.00
Р. Грабський, Парма	5.00	Р. Юркевич, Джоліст	2.00
І. Лецин, Ню Лондон	5.00	З. Полоз, Ошава	1.80
В. Новаковський, Флашінґ	5.00	І. Холоденко, Гартфорд	1.75
Б. Островський, Ошава	5.00	Г. Бабин, Перт Амбой	1.00
Д-р Я. Писарів, Вікфорд	5.00	М. Бачинський, Кінґстон	1.00
М. Пукіш, Рочестер	5.00	С. Брудний, Боффало	1.00
П. Савка, Сомерсет	5.00	А. Букшований, Байон	1.00
М. Сернейк, Шикаґо	5.00	М. Волосянський, М. Вілл	1.00
М. Сухорський, Елизабет	5.00	Н. Гіль, Бетлегем	1.00
П. Білий, Вунсакет	4.00	Д. Гренда, Йорк	1.00
Г. Дроздовський, Н. Йорк	4.00	І. Данківський, Філя	1.00
М. Макарчук, Кліфтон	4.00	Д. Деменко, Моунт Вернон	1.00
В. Бойчук, Елизабет	3.00	І. Десак, Крім Рідж	1.00
о. Л. Весоловський, Ню Йорк	3.00	М. Дикий, Шикаґо	1.00
		В. Дмитрів, Сомерсет	1.00
П. Габаль, Честер	3.00	М. Думка, Ню Йорк	1.00
А. Гнозвий, Мінеаполіс	3.00	С. Івасечко, Редінґ	1.00
П. Демидович, Ню Йорк	3.00	Й. Івах, Піскавей	1.00
І. Дубицький, Ст. Луіс	3.00	І. Йова, Вайт Плейнс	1.00
Г. Зарицький, Плейнвю	3.00	В. Запаранюк, Ютика	1.00
С. Карпа, Гиллсайд	3.00	Е. Кахнкевич, Ютика	1.00
О. Кузик, Гартфорд	3.00	П. Качмар, Трой	1.00
І. Лазорик, Бруклин	3.00	М. Клюба, Йонкерс	1.00
А. Лелет, Пассейк	3.00	М. Кміцікевич, Шикаґо	1.00
Ф. Матлай, Ню Йорк	3.00	І. Когут, Боффало	1.00
М. Перхулин, Гетесбурґ	3.00	М. Конашевич, Шикаґо	-.00
Р. Присяжнюк, Дітройт	3.00	М. Корнова, Толідо	1.00
І. Процик, Джерзі Сиґі	3.00	М. Корнічук, Кліфтон	1.00
Н. Семчишин, Гартфорд	3.00	В. Кривлюк, Філядельфія	1.00
В. Сенежак, Нюарк	3.00	І. Купчинський, Олд Брідж	1.00
Г. Стефанишин, Ню Йорк	3.00	М. Куц, Клівленд	1.00
Г. Турчак, Фенiксвілл	3.00	М. Лозинський, Роял Овк	1.00
Ю. Ференцевич, Дж. Сиґі	3.00	В. Ломницький, В. Гейвен	1.00
Д-р М. Фішер-Слиж Конкакі	3.00	К. Лиско, Бронкс	1.00
		І. Мандзій, Бронкс	1.00
В. Чарнецький, Олд Тампа	3.00	С. Масловська, Бери	1.00
І. Черниш, Дітройт	3.00	В. Мерещак, Гартфорд	1.00
С. Микитка, Маямі	2.20	В. Мисишин, Спрінґфілд	1.00
В. Андрух, Пассейк	2.00	О. Мудрий, Саутінґтон	1.00
В. Бурак, Гартфорд	2.00	П. Нанюк, Пассейк	1.00
В. Ваґнер, Мартінсвілл	2.00	С. Онишкевич, Ірвінґтон	1.00
А. Василенко, Вгартон	2.00	С. Осередчук, Парма	1.00
о. В. Горохівський, Норвіч	2.00	Ю. Паславський, Вест Шикаґо, Ілл.	1.00
П. Глут, Ню Йорк	2.00	С. Пindичук, Сірборо	1.00
І. Крицун, Ню Йорк	2.00	В. Питльований, Ленсінґ	1.00
Д-р Р. Кравчук, Нюарк	2.00	Д-р І. Рижій, Ню Йорк	1.00
Й. Крутиголова, Клівленд	2.00	Г. Семененко, Картерет	1.00
С. Лібович, Ню Йорк	2.00	О. Семчишин, Ню Йорк	1.00
С. Літепло, Бруклин	2.00	І. Сось, Гайатсвілл	1.00
І. Лукомський, Н. Гейвен	2.00	В. Стасишин, В. Гартфорд	1.00
П. Мандро, Лорейн	2.00	С. Чайковський, Філя	1.00
Д-р К. Мельник, Діксон	2.00	о. І. Чумак, Гартфорд	1.00
В. Нищий, Ст. Луіз	2.00	Р. Шалок, Бруклин	1.00
В. Пипюк, Аллентавн	2.00	П. Шимкович, Ню Йорк	1.00
А. Попик, Джерзі Сиґі	2.00	С. Свтушенко, Гартфорд	1.00
М. Попович, Дж. Сиґі	2.00	С. Ярух, Ню Йорк	1.00
С. Сакман, Квінс	2.00		
М. Техровець, Норвіч	2.00		

ФІЛЬМ ПРО ПРЕЗИДЕНТА КЕННЕДІ ВИСВІТЛЮВАТИМУТЬ І В ЗДА. Цей фільм випродукували коштом Інформаційної Аґенції ЗДА. Фільм цієї Аґенції можна висвітлювати тільки за кордоном, і його вже висвітлювали в 117 державах. Конґрес виїмково схвалив резолюцію, яка дозволяє висвітлювати фільм про Джана Кеннеді і в цій країні, але всі прибутки з нього мають іти в користь Центру ім. Кеннеді. Прем'єра цього фільму в Ню Йорку відбудеться в половині квітня ц.р. Пізніше його висвітлюватимуть в 50-ох інших містах. Конґрес дозволив на висвітлювання цього фільму в цій країні тому, що він мав великий успіх за кордоном.

Рочестер, Н. Й.

ВШАНОВАНО ПАМ'ЯТЬ ПОЛК. АНДРІЯ МЕЛЬНИКА В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

20-ий Відділ ОДВУ, 18-ий Відділ УЗХ, Курінь Братства Карпатських Січовиків вшанували перші роковини смерти Голови Проводу Українських Націоналістів, сл. п. полк. Андрія Мельника. 13-го листопада о год. 6:30 вечора заупокійну Панахиду відслужив в українській Православній церкві св. Покрови парох о. М. Чернявський. Під час Панахиди співав хор церкви св. Покрови. В жалобній Панахиді взяли участь представники організацій Рочестеру і репрезентації ОДВУ, УЗХ, Куреня Братства Карпатських Січовиків, ОбУВА, УРДП, ДОБРУС і Т-во Сприяння УНР, із своїми прапорами.

В неділю 14-го листопада у двох українських католицьких церквах відслужено Панахиди за полк. Андрія Мельника. У церкві св. Йосафата відслужив Панахиду парох о. С. Чомко при заповненій вірними церкві, а в церкві Богоявління служив Панахиду парох о. С. Городецький також при заповненій церкві. У Панахидах узяли участь представники українських організацій із своїми прапорами.

О год. 3:30 по полудні у великій залі Українського Народного Дому відбулися жалобні сходини. Відкрив їх голова 20-го Відділу ОДВУ Павло Шмін, закликаючи вшанувати пам'ять полк. А. Мельника однохвилинною мовчанкою. Доповідь про сл. п. полк. Андрія Мельника виголосив дир. Микола Біґун з Клівленду. У жалобних сходинах взяли участь представники різних українських організацій. Жалобні сходини закінчено відспіванням пісні „Не пора".

Василь Пакош

УМІ ВІДКРИВ СВОЮ ФІЛІЮ В ШИКАҐО

Шикаґо. — Дирекція Українського Музичного Інституту в Америці відкрила з початком шкільного року 1965-66 школу УМІ в Шикаґо.

Об'єднання окремих приватних музичних студій в одну школу УМІ в інших осередках нашої еміґрації показало корисні результати. Тому відкриття філії УМІ в Шикаґо треба вітати, як особливу подію в музичному житті української громади.

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Ню Йорку

Відділ Українського Конґресового Комітету Америки Інк.

— влаштовує —

в неділю, 23-го січня 1966 р.

о год. 6:30 веч

в залі WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL
40 Irving Place (corner 16th St. & Irving Place)

СВЯТО САМОСТІЙНОСТИ ТА СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ І ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918-1919 рр.

ПРИСВЯЧЕНЕ 48 РОКОВИНАМ ПРОГОЛОШЕННЯ IV УНІВЕРСАЛОМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ і 47-им СОБОРНОСТИ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

В ПРОГРАМІ:

Відкриття — адв. Ярослав Гриневич
Відчитання Універсалів, Проклямацій Українського Дня — губернатором стейту дост. Н. Рокефеллером і мейором міста дост. Дж. Ліндзейом — відчитає адв. Володимир Стек

Святочну промову виголосить — ген. полк. Генерального Штабу Павло Шандрук

У мистецькій частині: відомий пяніст з европейських концертів Любомир Горницький, оперний співак Теодор Терен, деклямація Аскольд Лозинський і акомпаніямент — Олександер Омельський.

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ в США

і

УПРАВА ТОВАРИСТВА ПРИХИЛЬНИКІВ УНР в НЮ ЙОРКУ

з нагоди найбільшого українського національного свята проголошення 22-го січня 1918-1919 рр.

Самостійности і Соборности Української Народньої Республіки

— влаштовують —

у суботу 22. січня 1966 р.

ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ

у залі Катедрального Собору св. ВОЛОДИМИРА

160 Вест 82-га вулиця в Ню Йорку
У програмі: СЛОВО ПРО 22 СІЧНЯ, МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА і СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ.

Початок о годині 6-ій веч.

Вступ $6.00 від особи і $10.00 від подружжя.
Зголошення до участи в Товариській Зустрічі, просимо надсилати найпізніше до 18 січня 1966 р. на адресу:

Ukrainian Financial Committee
P. O. Box 95, Cooper Station, New York 3, N.Y.
ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ
УПРАВА ТОВАРИСТВА

В середу, 5-го січня 1966 року
після довгої тяжкої хвороби, відійшла на Вічний Спокій
на 69-му році життя
моя Дорога МАМА

МАРІЯ ЗІНЧЕНКО

Похорон відбувся в суботу, 8-го січня 1966 р.
в м. Форт Вейн, Інд.
Ділиться сумною вісткою, горем прибитий
син — БОРИС

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

за душу блаженної пам'яті трагічно померлого

МИХАЙЛА СЕНЬКІВ

буде відправлена

21-го СІЧНЯ 1966 р. о год. 7-ій рано
в Катедрі св. о. МИКОЛАЯ в ШИКАҐО

Того самого дня о год. 8:30 рано
буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА
в церкві св. ЮРІЯ в НЮ ЙОРКУ

Всіх Приятелів і Знайомих запрошує на ті жалобні поминки в третю річницю смерти

Дружина — **ТАТЯНА СЕНЬКІВ**

В глибокому смутку сповіщаємо,
що у вівторок, 11-го січня ц. р. в 8:30 год. вечора,
упокоївся в Бозі на 58-му році життя

бл. п. ЛЕОНІД ЯБЛОНСЬКИЙ

(ЯБЦЬО)

учитель, музика, керівник оркестри та диригент хорів.

ПАНАХИДИ за Спокій Його Душі: в четвер і п'ятницю, 13, 14 січня н. р. о 8:30 год. веч. в похоронному заведенні Кардинала і Синів в Торонто, Онт. при 42 Аннетте вул.

ПОХОРОНИ — в суботу, 15-го січня 1966 р. о год. 8:30 ранку з того ж заведення на місцевий український цвинтар.

Горем прибиті:

ЕВПРАКСІЯ ЯБЛОНСЬКА — мати
НАТАЛКА з БІҐУСІВ ЯБЛОНСЬКА — дружина
ЛАДА і РОСТИСЛАВ ГОРДА — дочка і зять
РОМА — дочка
ЯРОСЛАВ і ЛЯРИССА ЯБЛОНСЬКІ — брат і братова з дітьми
БОГДАН і ЛІЛЯ БІҐУСИ — шваґри з дітьми
СЛАВКА і ВАСИЛЬ ФЕДОРІВ — шваґри
та вся родина ЯБЛОНСЬКИХ і БІҐУСІВ в Краю і на чужині.

75 Spencer Ave., Toronto, Ont., Canada

ФУТБОЛЬНА ДРУЖИНА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ МІННЕАПОЛІСУ

Стоять зліва направо: І. Машталір, керівник, О. Колодницький, керівник, С. Овчинський, П. Джорджес, Ю. Пасічник, М. Гайовий, Ф. Лавко, М. Павлишин, Б. Хорват, Т. Ковак, П. Бреславець, керівник. Сидять зліва направо: К. Чихрай, С. Павлишин, М. Ердос, Б. Окон, В. Коноплів.

Український Спортовий Клюб зорганізувався в 1963-му році й відразу у тому році здобув стейтову першість у змаганнях із шістьома інонаціональними дружинами стейту Міннесота. Цю першість вдержав УСК продовж трьох років, тому на підставі стейтового спортового статуту, переходова чаша Асоціяції закріплена за ним назавжди.

Склад УСК соборницький: українці з різних земель та кілька чужинців. Під час змагань грає не менше дев'яти українців.

Загальні здобутки останнього року чемпіонату такі: виграних змагань 11, нічиїх 1, програних 0, кількість здобутих воріт — 70:12.

Здобувши першість у змаганнях за аматорську чашу Міннесоти, УСК тим самим здобув кваліфікацію репрезентувати стейт у змаганнях з чемпіоном Вісконсину в Мілвоки. Так само УСК здобув право участи у змаганнях за професійну чашу в Мілвокі.

Чемпіонат наших спортовців відзначило українське громадянство 14-го листопада бенкетом в Українсько-Американському Домі (Міннеаполіс). Крім спортовців і їхніх друзів та численного українського громадянства в бенкеті взяли участь провідні діячі спортових організацій стейту. Після офіційної частини свята чемпіонату — привітань гостей і урочистого передання здобутої чаші, відбулася вечеря (про високу якість її українських страв добре подбали наші пані), а по вечері танці.

Микола Кущ

● До Ляґосу, столиці Ніґерії в Африці, прибуло дальших 72 молодих людей з Америки, які добровільно зобов'язалися вчити в тамошніх школах впродовж двох років. Вони перейшли відповідний вишкіл в двох американських університетах та в таборі для членів Корпусу мира на Дівичих островах.

Д-Р ВОЛОДИМИР СОКОЛОВСЬКИЙ

Д-р Володимир Соколовський, дійсний член НТШ, виголошував доповіді у Варшаві, Відні і Берні (Швайцарія) на з'їздах присвячених ветеринарній медицині.

Д-р Володимир Соколовський, дійсний член Математично - Природописно - Лікарської Секції НТШ, взяв участь в міжнародньому конґресі ветеринарійних лікарів, в днях 10-11 вересня 1965 р., що його влаштувала Варшавська Вища Школа Ветеринарії з нагоди свого 125-ліття. Запрошено його як визначного міжнародного спеціяліста в хірургії малих домових звірят. Доповідь його про „Стан ветеринарійної медицини в західній півкулі, а особливо в ЗДА", що була ілюстрована кольоровим фільмом з операцій звірят, які були переведені доповідачем у власній клініці в Шикаґо, визнано за найкращу і щодо змісту і щодо форми.

З початком жовтня 1965 р. ректор Вищої Школи Ветеринарійної Медицини, а заразом президент Европейського Об'єднання Хірургів, д-р Іберрайтер, запросив д-ра Соколовського до Відня для показу наркози і операції кота перед професорським збором цієї школи. Крім того взяв він участь в дискусіях над дослідами, що їх переводить Віденська школа.

З Відня переїхав д-р Соколовський до Швайцарії, запрошений директором клініки університету в Берні, проф. Фройдіґером на науковий з'їзд, посвячений хворобам малих звірят, що відбувся 15-16 жовтня 1965 р. Там виголосив він доповідь про операцію псів, що була ілюстрована кольоровим фільмом. Про його доповіді появились у фахових часописах похвальні згадки, відзначено їх або якнайкращі або як одні з найцікавіших.

Д-р Володимир Соколовський, уроджений в 1916 р. в Нимбурку на Чехо-Словаччині, дуже вчасно почав свою наукову і професійну кар'єру. Студії агрономії почав у Львові в 1936 році, а відтак продовжував їх у Берліні, де одержав докторат із агрономічних наук в 1943 р. Докторат із ветеринарійної медицини одержав у Віденській Високій Школі Ветеринарійної медицини в 1945 р. і почав практику і наукову працю в Шлінґені (Баварія). Опублікував в короткому часі поважну кількість оригінальних праць які, особливо в ділянці штучного запліднення, стали підставою дальшого розвою науки в цьому напрямі і є цитовані багатьма спеціялістами в цій галузі. Сьогодні число важніших публікацій д-ра Соколовського переходить 50, а число рецензій 300. Писані вони переважно німецькою або англійською мовами і поміщені в більше чим 10 професійних журналах. Довгі роки він був членом редакції журналу „Тірерцтліхе Умшау".

Крім вище згаданих міжнародних з'їздів і конґресів, брав він участь у конґресах ветеринарійної медицини в Міляні (1948), Лондоні (1949), Копенгазі (1952), Зах. Берліні (1964), а до країн, де виступав із науковими доповідями, зачисляються: ЗДА, Німеччина, Австрія, Італія, Данія, Англія, Швайцарія і Польща.

По приїзді до ЗДА в 1951 р. якийсь час посвятив він справі нострифікації дипломів і пристосуванні до нових обставин професійної праці, так що на якийсь час перервав наукову роботу. В 1956 р. віікрив він, як перший український ветеринарійний лікар власну клініку в Шикаґо, яка сьогодні є одной з найкращих вивінуваних звірячих клінік в ЗДА, а також в Европі. Багато закордонних спеціялістів відвідує цю клініку.

На міжнародньому терені ім'я д-ра Соколовського тішиться великим признанням і має він багато особистих приятелів серед наукового світу. Належить він до свого рода унікатів в наукових колах, не будучи формально зв'язаним із науковими установами успішно розвиває цю ділянку науки під час приватної практики. Деякі европейські університети оферували йому становище професора, одначе він, з огляду на свій молодий ще вік, думає якийсь час посвятити приватній практиці.

В роках 1959-60 д-р Соколовський був головою Осередку НТШ в Шикаґо і під час його головування відбулись конференції в Нортвестерн університеті, одна посвячена 250-літтю Мазепи, а друга на совєтознавчі теми. В тижневику „Українське Життя", помістив цикл статтей на українсько - жидівські теми. Знаний є також д-р Соколовський в спортових колах як добрий грач тенса, в якому кількома наворотами здобув перше місце.

О. А.

Збори Відділів УНСоюзу

НЕДІЛЯ, 16-го СІЧНЯ 1966 Р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Річні збори С-ва Пр. Д. Марії — 112 Відд. УНС о год. 1 по пол. в церковній залі св. ап. Петра і Павла. На порядку: вибір нового уряду на 1966 р. Просимо про численно прибути. — К. Лукас, секр.

МІЛВОКІ, Віск. Річні збори Т-ва ім. І. Франка — 103-ий Відд. о год. 7 веч. в церковній залі, Савт 11 Ст. і Вест Вашингтон. На порядку: звіти за 1965 рік та вибір нової управи на 1966 р. Проситься членство прибути та вирівняти свої заборгованости. — Управа.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Загальні річні збори УСК — 86 Відд. УНС о год. 7 веч. в домівці УСК-у, 12 Ст. Маркс пл. На порядку: 1. Звіт уступ. Управи. 2) Вибір нової управи. По річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґата на 26-ту Конвенцію УНС в Шикаґо, Ілл. Різне. Проситься усіх чл. прибути на збори. — Ст. Качмарський, діючий предс., І. Срант, секретар.

НЕДІЛЯ, 23-го СІЧНЯ 1966 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори 27 Відд. о год. 1-ій по пол. в школі св. І. Хрестителя при Сенфорд Еве. В програмі вибір делеґатів на 26 Конвенцію УНС. — Управа.

Посмертні згадки

ПОПОВИЧ ПОСОФІЯ, упокоїлася дня 29 грудня, 1965 по короткій недузі. Родилася 27 лютого 1892 в селі Тарашівка, Збараж, Захід. Україна. Приступила до Тов. Запорожська Січ Відд. 367 УНСоюзу у Рочестері, Н. Й. 31 жовтня 1940. Полишила у смутку мужа Гаврила, 3-х доньок Єлізавета, Марта й Марія, 2-ох синів Іван, Павло і одного брата, 4 сестер в рідньм краю, та 8 внуків. Похорон відбувся 3 січня з похоронного заведення до Церкви а відтак на цвинтар Голі Сипилкер, при участи родини, сусідів, знайомих і членів Товариства.

Вічна Їй Пам'ять!
Василь Попович.

ЗІСТАВЛЕННЯ СТАНУ ПОСІДАННЯ

31-го грудня 1965 року

ЗАСОБИ

Готівка на руках і належності з банків	$ 41,859,944.85
Федеральні фонди продані	5,000,000.00
Облігації уряду ЗДА	41,444,429.46
Облігації аґенції уряду ЗДА	13,400,553.15
Облігації публічних управлінь домів (Повністю ґарантовані)	48,441,274.45
Стейтові, повітові і міські забезпечення	6,151,221.04
Інші забезпечення	365,000.00
Позички	171,288,384.91
Банкові будинки і влаштування	2,556,922.74
Нерухомости закуплені для приміщення банку	151,175.00
Нагромаджений відсоток і доходи до забрання	2,340,891.83
Інші засоби	1,329,491.42
РАЗОМ	$334,329,288.85

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Виплати за вложений капітал (платні — 6/1/90 — 4.75%)	$ 6,000,000.00
Капітал (1965 — 800,000 шерів $ 7.50 пар) (1964 — 600,000 шерів $10.00 пар)	6,000,000.00
Надвишка	9,000,000.00
Неподілені зиски	1,435,341.33
Резерва*	4,500,000.00
Загальна сума капіталу	$ 26,935,341.33
317 чергова дивіденда	$ 280,000.00
16-та екстра дивіденда	80,000.00
Незароблені доходи	3,225,815.03
Резерви на відсоток, податки й інші	1,074,442.77
Короткотермінові виплати	600,000.00
Інші зобов'язання	341,326.63
Депозити	301,792,363.09
РАЗОМ	$334,329,288.85

* Та резерва є повністю до диспозиції на покриття втрат позичок, які можуть виникнути в майбутності і створена з нагромаджених зисків через Раду Директорів, після апробованої формули Департаменту Скарбу З'єдинених Держав і через Internal Revenue Service.